

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1362/2018
04.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Ђорђевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину Кв бр.564/18 од 19.07.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1025/18 од 11.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину Кв бр.564/18 од 19.07.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1025/18 од 11.09.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Зрењанину Кв бр.564/18 од 19.07.2018. године одбијен је предлог браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Ђорђевића да се утврди да је наступила релативна застарелост извршење казне затвора у трајању од једне године коју осуђени има издржати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора по пресуди Основног суда у Зрењанину К бр.897/13 од 10.09.2015. године која је делимично преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1351/15 од 02.02.2016. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1025/18 од 11.09.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Зрењанину Кв бр.564/18 од 19.07.2018. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног АА поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет у целости врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. тачка 2. тачка 1) ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се та повреда састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да је првостепени суд, поступио супротно одредби члана 82. и 83. став 2. ЗКП, јер није прикупио доказе од којих зависи примена одредбе члана 105. став 1. тачка 7) ЗКП и одредбе члана 107. став 1, 4, 5. и 6. КЗ, тако да је доношењем побијаних одлука директно повређена одредба члана 419. став 2. ЗКП, јер не постоји савесна оцена доказа који нису ни прикупљени ради извођења закључка о извесности конкретних чињеница на којима се одлука заснива, а наиме, одлука се заснива искључиво на допису Управе за извршења кривичних санкција, без конкретних доказа.

Како је дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено – битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а указује се на недозвољен разлог за подношење захтева - на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**